

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben egész színiidényre 4 frt. 50 kr.
Vidékre " " 5 " —
Helyben egy óra 1 " oszt. ért.

Mindennemű hirdetések elfogad-
tatnak: kétszer hasábozott sorért
5 újkr., ismétléseknél 3 újkr.
Hírcsári díj minden hirdetéssel 90 újkr.

FÖLHIVÁS A TÁNCZRA.

Vígjáték 1 felvonásban.

IRTA

DUMAS SÁNDOR.

(folytatás.)

TIZENNYOLCZADIK JELENET.

Reinhold, Ivryné.

Reinhold. Az én hugoskám valóságos tündér.

Ivryné. Ön pedig szereti a tündéreket.

Reinhold. Ha a tündérek segítségünkre jönnek,
ugy imádni szoktuk őket.

Ivryné. S talán Matild is segílyt nyujta önnek?

Reinhold. Igen.

Ivryné. Valamely veszélyes alkalomkor?

Reinhold. (Tányérjára ételt szed.) Nem ve-
szély, hanem kétely között jött segélyemre, s ez több
annál; a veszélyekhez hozzá szoktam, a kétely vala-
mi új volt előttem.

Ivryné. Miben kétkedett ön?

Reinhold. Pusztában éreztem magam egyedül,
elhagyatva, s kétkedtem boldogság, szerelem és hü-
ségben. Matild a kietlen pusztaságot varázsvessze-
jével virányos édené változtalta.

Ivryné. Hogyan?

Reinhold. Mivel meggyőződtt, hogy kegyed
rólam naponta megemlékezett. (Az üveghez nyul, töl-
teni akar).

Ivryné. (megelőzi.) Valóban? ó a kedves gyer-
mek!

Reinhold. Valóban?

Ivryné. Ó igazat szólt Reinhold.

Reinhold. De szükségem is volt rá, hogy őt
halljam.

Ivryné. (Bort akart tölteni, de nem teszi.) Ho-
gyan? elutazásakor tett ígéreteim daczára?

Reinhold. Többet mondok; elutazásom óta ka-
pott leveleim daczára.

Ivryné. (Az előbbi játék.) Bocsánat — hogy
mondá ön — leveleim daczára?

Reinhold. A mint megérkeztem, drága Anto-
nia — akkor tudja — vagy ellenkezőleg — kegyed
nem tudja. Igaz, hogy ön a megtestesült tőkélet

— de mégis, vannak dolgok, vagy inkább, vannak pillanatok — szóval, én roszkor jöttem.

Ivryné. (leteszi az üveget.) Csalódik barátom, nem létezik rosz pillanat azok részére, kik oly ohajtva váratnak, mint ön váratott.

Reinhold. Kedves Antonia! (tölneni akar, Ivryné visszatartja karját).

Ivryné. Előbb engedje meg —

Reinhold. Mit?

Ivryné. Ön levelekről beszélt.

Reinhold. Igen, kegyed leveleiről. Roszul fejeztem ki magamat? vagy tán véletlenségből arabs nyelven szóltam francia helyett?

Ivryné. Majdnem azt hiszem.

Reinhold. (senni akar, Ivryné visszatartja karját).

Ivryné. Ne még — feleljen!

Reinhold. Mire?

Ivryné. Ön azt mondá: leveleim daczára.

Reinhold. Levelei daczára! igen, azt mondtam. Azon meggyőződésben élek, kedves Antonia, hogy szerencsém volt kézírása által megtiszteltetni. (Enni akar).

Ivryné. (erősen tartja karját.) Igen, egyszer!

Reinhold. Egyszer!

Ivryné. Tudtára adtam, hogy szabad lettem, s hogy önt még mindig szeretem és ígéretem szerint visszajöttét várom — nem kapta leveleimet?

Reinhold. De igen? hanem bármily kellemes hírt hozott is az nekem, nem tudá az előbbieket feledtetni (enni akar).

Ivryné. (visszatartja.) Miféle előbbieket?

Reinhold. (a villát a másik oldalra teszi.) Hallgasson meg. Rettenetes élvezet, más ember e mulatságot evés utánra hagyná, de én kénytelen vagyok megvallani.

Ivry. O vallja kérem.

Reinhold. Hogy ön nekem nem egy, de száz, kétszáz, sőt ötszáz levelet küldött.

Ivryné. Ön!

Reinhold. Én nem sokallom. Ön levelei adtak nekem életet a távolban. Miként is lélegezhettem volna öntől nem tudósítva! kétködnem kellett volna szerelmében, s ez lett volna százszoros halálom (enni akar, Ivryné feltartja).

Ivryné. Tehát leveleim tarták meg életét?

Reinhold. No, ezt képletesen kell érteni!

Ivryné. Áármily kegyetlenség volt is tőlem, de meg kell vallanom, hogy míg más neje voltam, s ő élt, soha egy sort sem írtam önnek.

Reinhold. Szörnyűség!

Ivryné. Férjem halála után egyszerűen tudósítam önt a gyászeseményről. Csak a gyász napok lettelével írtam önnek egy levelet, s ez első és utolsó volt.

Reinhold. De ha mondom édes Antoniam, hogy ötszáz levelet bírok öntől!

Ivryné. S én azt mondom önnek, hogy ön bölcs édes Reinholdom.

Reinhold. Bohó édes Antoniam — oly bohó,

hogy e levelek gondviselésére egy kis csinos bőröndöt vettem, azon szándékkal, hogy a leveleket megtartván, a bőröndöt önnek ajándékozzam.

Ivryné. Szándékát köszönöm, de mutassa a leveleket.

Reinhold. Átlátbatja édes Antoniam, hogy én ötszáz levelet nem hordhatok a zsebembe, bár mily nagybecsűek legyenek is azok.

Ivryné. Hát hol vannak?

Reinhold. A vendéglőben, az ön bőröndjében.

Ivryné. Nagyon kíváncsi vagyok látni.

Reinhold. A vendéglő alig van száz lépésnyire, azonnal elhozom.

Ivryné. Majd kétségbeesem, hogy önt az évében háborgatnom kell; de ajánlatát elfogadom.

Reinhold. Nem megyek — de futok.

(Folytatása következik.)

Talán megjő...

Talán megjő

Nekem is már az eszem,

Nem szeretek

Többé leányt soha sem.

Hamis a lány,

Szökéje és barnája,

Azt hiszi mind

A legény csak labdája.

Majd tudom én

Mit csinállok ezután,

A hol lehet,

Lopok mint a jó cigány.

Igy is úgy is

Látom egy a jutalom,

Szerelmemet

Legalább nem pazarlom.

Fecske, gólya, daru,

Más hazába szálltak,

Ezen a vidéken

Nyugtot nem találtak.

De ha jó a tavasz,

Ujra visszaszállnak,

Kies lesz a vidék

S örömet találnak.

Elszállott a kedvem,

De vissza nem repül,

Ha mosolyg a tavasz,

Lelkem hűbe merül.

Sárgult levél lesznek,

Gyász az öröm között,

Szomorú fűz ága

A virágok fölött.

Vegyesek.

Kolozsvári házi zenekör.
November 27.

Zenekörünk tagjai ismét nehánynyal szaporodtak, ha a részvét így tart, úgy maholnap a helyiség nagyobbitásáról kell gondoskodni.

Az előadott darabok a következők:

- 1) Nyitány (Czigány-nevű dalműből), előadva a t. tagok által.
- 2) Szavalat. A sas és csalogány, Tompa Mihálytól. Egész érzéssel és helyes felfogással szavaltá kedvelt színészünk Komáromi.
- 3) Hegedű hármas, Lucia dalműből. Előadták Szenkovics, Mátéfi és Szigeti urak.
- 4) Magány dal, (Baráttól).
- 5) Ábránd, Ilka dalműből, hegedűn játszotta Mátéfy ur az ő szokott művészi modorában.
- 6) Kettős dal, Ilka dalműből. Előadták Bokor és Gerecs urak, színházunk dalnokai.
- 7) Nyitány, Brochell ostroma című dalműből.

— Donizetti Kegyencz nő című operáját, mely a múlt évben Páris kegyencz operája volt, Follinus ur magyarra fordítá. A partitúrához nebezen juthatván, teljes zongora kivonat után Káldi karmester és Veixler zenekarfő hangszerelik azt, s hiszszük, hogy ily kiváló s alapos készülségű zenemesterek kezeiből csak jót és zeneileg is jellemzőt várhatunk. Rövid időn tanulás megkezdetik.

— A m. gazdasági egyesület választmánya a jövő évre tervezett kiállításra alapnyerés végett a magas kormánytól egy 20,000 forintig terjedő sorsjátékra kért engedélyt. Az egyesületnek nov. 6-án 386 alapító tagja s 126,339 pft alapítványi tőkéje volt.

— Zala-Egeerszegeen egy névnapi multság alkalmával a Kazinczy-alapítvány javára aláírás nyitvatván, a zalamegyei nemesi pénztárnak is hozzájárultával 684 ft s 3 darab arany fölyt be.

— Kazinczy emléket a Konstantinápolyban élő magyarok is megünnepelték.

— A szegedi kaszinó legközelebbi közgyűlésén 200 ftot utalványozott magyar könyvek vásárlására.

— Szegedén „Csongrádmegyei gazdasági egyesület” cím alatt a casinoban testület alakult, az ok-szerű gazdaság érdekében. Ez alkalommal az Augsburger és Illustrirte onnan is kiküszöböltettek, helyökbe a Wanderer és Neueste Nachrichten, s a francia Independance rendeltetett meg.

— A Wiener Ztg írja, hogy Zádor György udvari tanácsos s a magyar academia tagja a Schiller-alapítványhoz 5 ftal járult.

— Dr. Scharlau stettini orvos az ottani orvosegyletnek egészen a felszáradásig elgőzött tehén-

tejet mutatott be, mely vízben felolvadva éppen azon tulajdonokkal bír, mint a női anyatej. Stettinben már 100-nál több gyermeket nevelnek ily tejen, szoptatás nélkül. Egy ottani gyógyszerész foglalkozik a száraz tej készítésével, kinek szándoka abból nagyobb készletet állítani elő s a világba szétküldözni.

Az iskolamester, mint császári vendég.

Az orosz czár közelebb Tulában megjelenván, a helyhatóság egy 20 teritékü asztalhoz várá az uralkodót ebédre. Megjelenése előtt a hatósági elnök összeolvassa a vendégeket, s látja, hogy együtt a czárral 21-en vannak. Komikus enyelgéssel szólítja meg a helybeli iskolamestert, hogy távozzék, mert őt bizonyosan vétségből hívták meg. Az iskolamester nem akarván legutolsó lenni, azt erősíté, hogy ha ő érdemtelten ily társaságra, ugy a társaság is érdemtelten egy czárra, s ő e szerint csak ugy marad el, ha a czár is elmarad, így aztán a társaság méltó lesz egymásra. A czár minden pillanatban megérkezendő volt, s midőn az udvari tábornok megjelenván, az iskolamester irányában hasonló elküldési véleménynyel volt; az iskolamester egy utolsó expedienst ajánlott, hogy t. i. a vendégek rukkoljanak összöb, hogy ő is elférjen; — a czár jövetele az eligazodásra rögtöni befolyással lévén, nem volt mit tenni, mint összerukkolni s az iskolamesternek helyet csinálni. A czár elmenetele után az iskolamester iratot bocsátott ki, melyben a tudományosságna éppén oly helyet törekszik kivívni a közelismerésben, a melyet a katonai kar elfoglal, miként ő is az őrnagyok és ezredesek közt foglalt helyet az asztalnál. Most mindenki kalapot emel neki Tulában, s neve Molodjetz, azaz „derék ember.”

Érkeztek:

- ^{26/11} Kabós Gergely, földbirtokos, Dobokáról.
Boér Antal, földb., M.-Ujvárról.
Boér Kálmán, földb., M.-Ujvárról.
Sipos Lajos, földb., Dézsről.
Ajtai József, földb., Tordáról.
Kovács János, ügyvédi fogalmazó, Szebenből.
Sabe Sándor, cs. k. hivatalnok, B.-Hunyadról.

Elutaztak:

- ^{26/11} Boér Antal, földb., M.-Vásárhelyre.
Biró Pál, földb., M.-Igenre.
Köblös Miklós, földb., M.-Igeare.
Nagy István, polgár, N.-Váradra.
Somai Pál, földb., Dézsre.
Kovács J., ügyvédi fogalmazó, Zilahra.
Csiki Márton, földb., M.-Vásárhelyre.
Izsák Miklós, kereskedő, Szamosujvárra.
Faragó Károly, cs. k. sóhivatalnok, M.-Ujvárra.
Simai Bálint, magánzó, Szamosujvárra.
Báró Diószegi Antal, Keczedre.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHALY.

NEUZETI

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, szerdán, november 30-kán, 1859.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti dalszintársaság által adatik:

M Á R T H A

v a g y :

A richmondi leányvásár.

Regényes vig daljáték 4 felv. Irta Fridrich, fordítója Szerdahelyi József, zenéjét írta Flotow.

S z e m é l y z e t :

Lady Harryet Durham, a királyné udvar- hölgye	Fridriknné.	Tanács irnok	Beczka.
Nancy, meghitt barátneje	Schinek Józefa.	Pitt Molli	Sch. Minka.
Lord Trisztán Miklefort, rokona	Bokor.	Schmid Polli	eladó leányok . . . . .
Lyonel } haszonbérnök	Pauli.	Vith Betti	Láng Mari.
Plumkett }	Bodorfi.	Város dobosa	Májer L.
Richmondi bíró	Gerecs.	Inas	Bartha.
		Udvari hölgyek, eladó leányok, vásári nép, vadászok.	Ferdinád.

Történik Richmondban és környékén Angolhonban.

Helyek ára : Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Altiszti jegy 21 kr.
Karzat 18 kr. oszt. ért.

Kezdeté fél 7 órakor, vége 9-kor.